

PULA FILMSKI FESTIVAL

Zlatko Vidačković,

umjetnički ravnatelj 58. filmskog festivala u Puli

Stalno dižemo letvicu za skok!

OVOGODIŠNJI, 58. PULSKI FESTIVAL, NEMA SUMNJE, DODATNO ĆE ZAGRIJATI IONAKO NEIZDRŽLJIVE SRPANJSKE DANE. UNUTAR DESET, ŠTO NACIONALNIH, ŠTO MEĐUNARODNIH PROGRAMA, PRIKAZAT ĆE SE NEVJEROJATNIH 150 FILMOVA. OČEKUJU SE MNOGI UGLEDNI GOSTI I PREGRŠT POPRATNOG SADRŽAJA

Piše: **Iva DEDO**

Što je razlog uspješnosti Festivala, sverastećeg broja publike, te koji li su planovi za obilježavanje jubilaranog šezdesetog izdanja, ispričao nam je njegov umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković.

0 Možete li nam ukratko predstaviti neke od najzanimljivijih filmova iz Hrvatske i regije ove godine?

Program je žanrovski iznimno raznolik, osobito nacionalni u kojem imamo deset filmova, od čega je šest debitantskih. Tri su filma u kojima su u glavnim ulogama djeca: povijesni „Lea i Darija“ Branka Ivanđe, te fantastični „Koko i duhovi“ Danijela Kušana i „Duh babe Ilonke“ Tomislava Žaje. Tu su i ljubavno-obiteljske drame „Kotlovina“ Tomislava Radića te „Korak po korak“ Biljane Čakić-Veselić. Imamo i tri kriminalistička

trilera: „Čača“ Dalibora Matanića, noirovski „Mrak“ Dana Okija te „Fleke“ Alda Tardozzija, ratnu dramu „Jozef“ Stanislava Tomića te erotsku komediju „7sex7“ Irene Škorić. Imamo i dvanaest filmova iz regije. Pet ih je u Međunarodnom programu: igrano-dokumentarni

datelja „Montevideo – Bog te video“ Dragana Bjelogrića, „Cinema Komunisto“ Mile Turajlić o Titovu kinooperateru i „Šišanje“ Stevana Filipovića o neonacizmu među nogometnim navijačima. Sedam ih je pak u programu manjinskih koprodukcija: „Neprijatelj“ Dejana Zečevića o ratnom susretu s ne-

častivim, drama „Piran-Pirano“ Gorana Vojnovića s Mustafom Nadarevićem, ljubavna drama „Laku noć, gospodice“ Metoda Peveca, „Belvedere“ Ahmeda Imamovića o trgovima Srebrenice i Big Brotheru, crna komedija „Bijeli lavo- vi“ Lazara Ristovskog, „Lokalni vampir“ crnogorskog redatelja Branka Baletića te autobiografska drama „Kako su me ukrali Nijemci“ Miše Radovanovića.

0 Prikazat će se i neka klasična filmska ostvarenja; o čemu pobliže je riječ?

Riječ je o retrospektivi velikoga američkog sineasta Jamesa Ivoryja koji kontinuirano i postojano kvalitetno stvara

„Majke“, o zloglasnom serijskom ubojici u režiji slavnog Milče Mančevskog, najbolji slovenski film „Circus Fantasticus“ Janeza Burgera s Leonom Lučevom, srbijanski hit s pola milijuna gle-

„Volim druženje s glumcima iz ostvarenja koja sam selektirao, osobito onima bližima svojoj generaciji“

već punih 58 godina. Prikazat ćemo jedanaest filmova, među kojima će se naći predstavnici iz tri najvažnije faze njegova stvaralaštva: indijske (Shakespeare Wallah, Žega i prašina), američke (Europljani, Bostonci, Kvartet, Robovi New Yorka i Razvod na francuski način) te britanske (Soba s pogledom, Maurice, Na kraju dana).

Q Festival igranog filma u Puli oduvijek je bio poznat po zanimljivome popratnom programu. Što nas ove godine očekuje?

Imamo pregršt programa, od radionica kratkih, animiranih i 3D filmova, do natječaja za amaterski film, izložbi i koncerata zabavne glazbe, no osobno me najviše raduje koncert filmskih songova Gabi Novak.

Q Nemate praksu dovođenja hollywoodskih zvijezda. Zašto?

Jedna je od osnovnih zadaća Festivala igranog filma u Puli predstavljanje hrvatskih filmskih zvijezda i autora. Svaka hollywoodska zvijezda oduzela bi im medijski prostor i zasjenila domaće filmaše zbog kojih primarno postojimo. Dovođenje zvijezda iz Hollywooda je i financijsko pitanje, jer samo dvije karte prvog razreda iz Los Angelesa koštaju gotovo kao smještaj ekipa svih hrvatskih filmova ili prava za sve filmove u Međunarodnom programu Europolis-Meridijani, a da o drugim troškovima i ne govorimo. Ukratko, bilo bi to protivno samoj biti festivala.

Q Imate li odriješene ruke u odabiru filmova?

Potpuno.

Q U kojem dijelu svojeg posla najviše uživate?

Najviše volim prvo listanje programske knjižice i kataloga jer oni objedinjuju sve što sam napravio u proteklih godinu dana. Volim druženje s glumcima iz ostvarenja koja sam selektirao, osobito onima bližima svojoj generaciji. Konačno, tu su i vatromet koji označava da je zahtjevna ceremonija otvaranja gotova te završna zabava koja znači da se konačno mogu opustiti.

Q Što je s proceduralnim obvezama?

Obavim sve proceduralne obveze i

PULA FILMSKI FESTIVAL

to mi ne pada teško.

0 Imali ste priliku družiti se s mnogim poznatim redateljima i glumcima koji posjećuju Festival; tko je na Vas ostavio najveći utisak?

Bez sumnje Christopher Lee svojom memorijom i oštromnošću, a potom Jiri Menzel svojom pozitivnom energijom i hedonističkim duhom. Najsimpatičniji i najugodniji gost bio je mladi francuski glumac Andy Gillet, protagonist posljednjeg filma Erica Rohmera „Ljubav Astreje i Celadona“.

0 Kad podvučete crtu nakon dugogodišnjeg angažmana, čime ste najzadovoljniji, što mislite da se može još poboljšati? Koliko je Festival uopće napredovao u posljednje vrijeme?

Posao umjetničkog ravnatelja iznimno je složen, i ja ga svake godine razvojem programa i publikacija činim još složenijim, Festival većim, a svoj i posao suradnika sve težim. Pedese-

ti festival trajao je pet dana, a predstojeći 15! Imamo 10 filmskih programa i više od 150 filmova. Na moj je prijedlog Festivalsko vijeće tijekom mog mandata prihvatilo brojne novosti koje smo onda i realizirali. Npr. nacionalnom programu pridružili smo sekciju manjinskih koprodukcija koja se iznimno brzo razvija i okuplja sve veći broj autora iz regije, zatim program kratkoga igranog filma koji je već dosegao brojku od dvadeset ostvarenja, program Filmovi u nastanku te uveli *homage* dobitnicima nagrada za životno djelo Vladimir Nator i Krešo Golik. Međunarodni smo proširili programom Meridijani i Popularnim, uveli Popularnu Pulicu za djecu i tinejdžere te retrospektivu velikih svjetskih redatelja. Što se tiče festivalskih publikacija, dotadašnji šturi letak zamijenili smo bogatom programskom knjižicom, a katalog pretvorili u svojevrsni godišnji leksikon, bilten je postao festivalskim novinama koje čita cijeli grad, internetsku stranicu tijekom Festivala

dnevno punimo intervjuiima, vijestima i izjavama. Na polju međunarodne suradnje uveli smo žiri europske kritike za hrvatske uratke te pokrenuli Hrvatski filmski fokus u okviru kojeg na festival pozivamo inozemne festivalske ravnatelje i selektore te novinare i kritičare. Dobrim odabirom članova i poštivanjem njihove autonomije učvr-

MEĐUNARODNI FILMOVI

Što biste izdvojili pod „must see“ iz međunarodne selekcije?

Izdvojio bih one koje u raznim kombinacijama nakon Pule šaljem na gostovanja unutar Hrvatske, od Dubrovačkih ljetnih igara, Bolskog i Splitskog ljeta, do Riječkih ljetnih noći i Artkina Metropolis MSU-a u Zagrebu. Među njima su i dva dobitnika Zlatnoga globusa: američki „Djeca su dobro“ Lise Cholodenko o obiteljskim peripetijama lezbijskog para s djecom, te francuski krimić „Carlos“ o svojedobno najozloglašenijem svjetskom teroristu. Žene su pak u središtu četiriju ostvarenja: britanske humorne drame „Ženska prava hoću!“ Nigela Colea o britanskim tvorničkim radnicama, romantične komedije „Žene sa šestog kata“ Philippea Le Guaya, američke ljubavne drame „Prošle noći“ s Keirom Knightley i Evom Mendes, te melodrame „Bijela grofica“ u režiji Jamesa Ivoryja. Konačno, izdvojio bih tri vrsna krimića: „Dvostruki sat“ Giuseppea Capotondija, koji me podsjeća na Hitchcockovu „Vrtoglavicu“, „Miran život“ Claudija Cupellinija o kriminalcu kojeg sustiže njegova prošlost te kinesku „Žrtvu“ Chena Kai-gea koja donosi intrigantnu priču o časti i osvetti iz drevne Kine.

stili smo povjerenje javnosti u festivalski žiri nacionalnog programa i njihove odluke. Odnedavno imamo i žiri mladih filmofila koji je mlada generacija odlično prihvatila. Unaprijedili smo i profesionalizirali ceremoniju svečanog otvaranja, imamo redovite koncerte filmske glazbe i songova, a lani sam dogovorio gostovanja naše-

jed, a za sam program i svečanosti ima vremena.

Q Kako je došlo do Vašeg sudjelovanja u žirijima kritike Cannesa, San Francisca, Berlina, Venecije...

Članovi Hrvatskog društva filmskih kritičara pet puta zaredom birali su me za predsjednika, a jedno od važnih po-

Q U čemu se razlikuje kritičarski rad s obavljanjem onog na Festivalu?

Sve ono što sam kritizirao kao novinar koji je pratio Festival, imao sam priliku promijeniti. Po prirodi sam konstruktivac i više volim raditi nego kritizirati, no cijenim oba posla.

Q Promakne li Vam cijela godina radeći na PFF-u?

S radom počinjem u rujnu u Veneciji, zatim idem na festival u Rimu i većinu međunarodnog programa i retrospektivu složim nakon Berlinalea u proljeće, a kompletiram nakon Cannesa. No, onda kreće rad na nacionalnom dijelu programa, uključujući koprodukcije i kratke filmove, pa sastavljanje dvaju žirija i dogovaranje gostovanja, pa festivalske publikacije i konačno sam Festival. Odmaram u kolovozu, najradije obilazeći brodom nenaseljene dalmatinske otoke, uživam u hladovini borove šume, mirisu čistog mora i tišini.

Q U kojoj mjeri je uloga ravnatelja progutala Vaš rad kao novinara?

Za Vjesnik već godinama izvještavam s najvećih festivala, a nedugo nakon što sam pokrenuo Art-kino Metropolisa u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu prestao sam pisati o redovitom repertoaru, iz kojeg danas gledam samo ono što uistinu želim. Aktivan sam kao novinski urednik: nakon odlaska iz Vijenca u kojem sam uređivao izvedbene umjetnosti od 1999., inicirao sam 2008. *online* novine za kulturu i izvedbene umjetnosti KULISA.eu, a u okviru njih godinu dana poslije i internetski časopis FILMOVI.hr. Također sam preuredio časopis Hrvatsko glumište čije mi je uređivanje prošle godine povjerilo Hrvatsko društvo dramskih umjetnika.

Q Koju ćete kulturnu manifestaciju ili zbivanje ovog ljeta, ako Vam to gust raspored dopusti, rado popratiti?

Kako ljetujem u rodnom Šibeniku, nije mi daleko Splitsko ljeto. Zanimaju me njegove, uz dramske, i operne i baletne predstave koje inače s velikim zanimanjem pratim u Zagrebu, a ne propuštam ni prijenose iz Metropolitana. Ovog ljeta idem u Split na dramu Hekuba i balet Grk Zorba.

ga programa na gotovo svim važnijim ljetnim festivalima u Hrvatskoj. Stalno dižemo letvicu za skok. Kada preskočimo ovogodišnju visinu, razmišljat ću o novim izazovima.

Q Hoće li se rezultati ovoga izdanja odraziti na nadolazeći jubilarni?

Vjerujem da hoće. Festival se najbolje razvija korak po korak i nije dobro preskakati stepenice.

Q Postoje li već jasni planovi ili barem skice kako ćete obilježiti nevjerojatnih 60 godina, posrijedi je ipak najdugovječnije događanje ove vrste u regiji i šire?

Svakako, već smo odredili datum, od 13. do 27. srpnja 2013. Za tu priliku pripremamo digitalizaciju cjelokupne arhivske građe od prvoga festivala - kataloga, biltena, plakata i novinskih članaka. Drugi je projekt veliki enciklopedijski leksikon, kojeg ćemo pripremiti zajedno s Leksikografskim zavodom Miroslav Krleža, a treći je dokumentarni film, tj. mini serija o povijesti festivala i domaće kinematografije. To su tri vrlo ambiciozna projekta na kojima se mora početi raditi dvije godine unapri-

dručja djelovanja bio je FIPRESCI, Međunarodna federacija filmskih kritičara u kojoj je naše sudjelovanje do mog dolaska na čelo HDFK zamrlo. Za vrijeme mog mandata hrvatski su kritičari sudjelovali u 28 žirija, a ja u četiri koja ste spomenuli. Rastu ugleda HDFK u svijetu pridonijela je i tada pokrenuta nakladnička djelatnost te status umjetnika koji sam izabrao za svoju struku, čime smo se izjednačili s kolegama kritičarima iz drugih umjetničkih područja.

Q Možete li usporediti profil gledatelja na pulskim projekcijama s onim sličnih festivalskih inačica u svijetu? Je li se njihov broj (publike) akumulirao tijekom godina?

Broju gledatelja po projekciji Puli parira jedino Locarno, ali oni u udarnom terminu ne prikazuju švicarske, nego strane filmove. U uspjehu privlačenja nekoliko tisuća gledatelja na nacionalni film leži svjetski primat i ključna važnost Pulskog festivala za Hrvatsku. Brojka gledatelja rapidno raste - svojedobno rekordni 54. festival imao ih je 31.010, a protekli 57. festival čak 73.555.